

Mutató

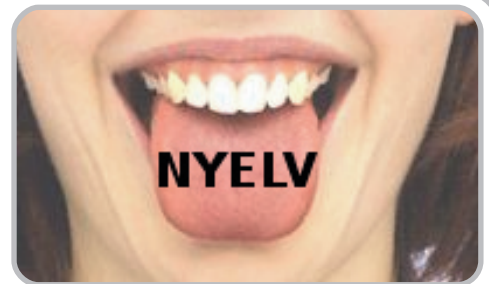

A Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület kiadványa
I. évfolyam 4. szám - 2009. szeptember

Találkoztam mostanában – és már régebben is – érdekes szavakkal, melyeknek valahogy furcsa a jelentésük.

Tudom, mit akarnak jelenteni, de valahogy nem azt jelentik. Ami mostanában szemet szúrt, az egy reklámújságban bemutatott „gerincbántalmi segédeszköz” volt. Vagyis a gerincbántalmat segíti? A hallókészülék meg nem hall, jó esetben

mi halunk vele. Hasonlóan furcsa a „katasztrófavédelem” vagy a „zajvédelem” is, ami azt sugallja, hogy a katasztrófát, illetve a zajt védjük, és nem ellene védekezünk.

Persze ezeket a voltaképpen konkrét fogalmakat nehéz lenne szabályosan kimondani, egész mondatban kellene kifejezni magunkat, hogy érthetőek legyünk, vagy nagyon furcsán hatnának. Mint például a munkavédelem nem a munkát védi, hanem a munkást, és nem a munkától, de a munkásvédelem már inkább szakszervezeti jelentést hordozna.

Hogy miért nem lepődünk meg ezeken naponta? Utánanéztem: „*Ennek többféle oka lehet. Az egyik, hogy nem is tudatosul a nyelvhasználókban ezeknek az összetételeknek a különlegessége, a másik, hogy az átlagos nyelvhasználó nem elemzően szemléli e szavakat.*”

Azért néha jó rácsodálkozni, hogy mit mondunk, és hogy ezzel voltaképpen mit is mondunk...

1% - köszönet

Nagy örömünkre szolgált, hogy ebben az évben több, mint 400 000 Ft-ot kaptunk az 1 %-os felajánlásokból. Ezúton is szeretnénk megköszönni a támogatásokat azoknak, akik az adóbevallás kitöltésekor ránk gondoltak.

Ez az összeg történelmi mértékű: nem kaptunk még ekkora összeget az 1 %-os felajánlásokból. Ebből több programot tudunk majd megszervezni, támogatni tudjuk a munkatársainkat és az egyre magasabb rezsiköltségek egy részét is fedezhetjük.

Bátorítjuk minden támogatónkat, látogasson meg minket, csatlakozzon valamelyik programunkhoz. Erről bővebben a www.kie.hu/bekescsaba honlapon található információ.

Képek, tények, egy kis kétely és egy titok Norvégiával kapcsolatban

Már sokszor írtam Norvégiáról beszámolóféléket, és úgy vélem még fogok is. Vegyes érzelmekkel teszem ezt általában. Nagy élmény még csak beszélni, írni is erről az országról; ugyanakkor mindig ott van egy kétely: hogyan lehet ezeket az élményeket átadni? Kivetíték egy képet a társaságnak, de a legmegkapóbb fotó sem adja át, amit én átéltem. Olykor felmerül bennem: el sem fogják hinni, amit mondok. Amolyan messzi északról jött Hány Jánosnak gondolnak majd. El lehet ezt hitelesen mondani, elhiszik majd nekem, ami történt velünk?

Hogyan mondjam el, hogy jártunk egy viking múzeumban, amely egy kereszt alakú épület volt? Ebben 1000 éves hajók, mesterien faragott szekerek, szánok voltak elhelyezve. Ki hiszi el a Vigeland park több száz — ember alakból formált — szobrát; a hatalmas kert frissen nyírt, élénk zöld pázsitját; a norvég főváros központjának hangulatát; a tereken mozdulatlanul álló arany- és ezüstsínű élőszobrokat? Hogyan mondjam el, hogy napok után is ámultunk a fehér éjszakákon, hogy még éjfélkor is — lámpák nélkül is — jól lehetett közlekedni az utcákon? *Ki tudná leírni azokat az ezer méteres hegyeket a smaragdzöld tavakkal, az elmaradhatatlan vízeséseket, a 25 kilométer*

az olvadó gleccserek hidegségét? Ki hinné el, hogy létezik gleccsermúzeum is, hacsak valaki nem járt azon a vidéken? Hihető az, hogy egy kisvasút 20 kilométer alatt 20 alagúton megy keresztül, és 900 méterrel magasabbra jut közben? Elhinnéd annak a kis Kinn sziget szépségét és hangulatát, amely az Atlanti-óceánon lelhető fel, és csupán tízen élnek azon?

Olyan hihetetlen, hogy ebben az országban járhattunk, és részesei lehettünk egy ilyen élménynek. Egy dolgot azonban most sem értek, nem tudok felfogni: miért tesz olyat valaki, hogy meghív tizenhat személyt, és egy hétre vendégül látja őket? Körbe viszi a legszebb környékeken, mindezt szívességből és kedvességből, minden ellenszolgáltatás nélkül. Mert-hogy a mi norvég vendéglátónk ezt tette. Konkrétan meg is kérdeztem az okát, de nem kaptam érdemi választ, csak annyit mondott, hogy érdekesnek találják azt, hogy milyen nagy különbség van a két kultúra között. Úgy vélem az igazi válasz már titok marad, de számomra ez a magatartás követendő példa.

ska

Egyértelmű az irány: Mindenki Előre!

Újra kézilabda-lázban ég a város! Talán nem túlzás kijelenteni, hiszen története egyik fénykorát éli a Mondri-Békéscsaba Előre NKSE.

A klubot 1980-ban alapították, és két évvel később ezüstérmet nyert a csapat a

nemzeti bajnokság első osztályában, így nemzetközi szinten is megmérethette magát. A kupasorozat-

ban bekerült a legjobb négy közé. A kilencvenes években a magyar mezőny közepén vert gyökeret az egyesület, azonban az utánpótlás hanyatlása okozta gyengülés 2004-ben a kiesésig sodorta az Előrért. Ekkor Békéscsaba Megyei Jogú Város Önkormányzata nyújtotta segítségével sikerült egyenesbe hozni a csapat anyagi helyzetét, és sikerült a visszajutás a legmagasabb osztályba.

Ez a kapcsolat azóta is virágzik az egyesülettel. 2008-ban – a tavaszi remeklésnek köszönhetően – nyolcadik helyen végzett a gárda, majd a legutóbbi szezonban csodálatosan játszottak a csabai lányok: felsőházi rájátszás és a negyedik pozíció lett a jutalmuk. A hab a tortán pedig az újabb szereplés a második számú európai sorozatban, az idei EHF-kupában, ahol majd a fehérorosz Minszk ellen bizonyíthatnak először. Számos tényezőnek köszönhető ez a negyedik hely: az újra javuló utánpótlásnak, a kiegyensúlyozott anyagi háttérnek, Mátéfi Eszter szövetségi kapitánynak és Bohus

Beáta magas szintű szakmai munkájának. Azonban ki kell emelni a hűséges, viharsarki B-közép buzdítását, amely elismerést vív ki magának az országban. A legfanatikusabbak mindenhova elkísérik a csapatot akár Győrről, akár Fehéroroszországról legyen szó! A Városi Sportcsarnokban rendezendő hazai mérkőzéseken is kitartóan üzi-hajtja a szurkolótábor a kézilabdázókat, akik így szinte extázisban játszanak.

Így nem lehet kérdés: legtöbbször győzelem és ünneplés az eredmény. Az őszi szezont szenzációsan kezdte az Előre NKSE, hiszen négy mérkőzésen száz százalékos teljesítményt produkáltak. Ezek közül kiemelkedik a legnagyobb rivális – Debrecen – felejthetetlen 24:20-as legyőzése, amellyel a csapat benyújtotta igényét a bajnoki dobogóra. Végző üzenetként csak annyit mondhatok: mindenki a csarnokba, mert ez a CSAPAT megérdemli! Legközelebb 30-án a Siófok, majd október 10-én a Minszk ellen bizonyíthatnak a pályán.

Forrás: www.elorenkse.hu

davide

Álmodtam az éjjel...

Álmodtam az éjjel... Ha jól emlékszem, egy csendes, nyugodt, dunántúli faluban jártam, Keszőhidegkúton.

Mély levegőt vettem ahogy leszálltam a buszról. Illata akár az első tavaszi napsütéses reggelé, amely titokzatos és szép reményekkel átszótt. Ezt a titkot, ahogy sétáltam a tábor felé, kezdtem fejtegetni, bontogatni. Nem láttam sehol azt a kulcsot, amely megnyitná azt a bizonyos kaput, amely ledöntene minden falat, minden nehézséget, amellyel szemben állok. Levetkőztetne, és csak a valósá-

got, csak a lényegét láttatná meg velem... Ahogy befordultam az utcába, a sarkon egy gyermek fordult felém, és mélyen belepillantott a szemembe. Nem is a szemembe... A lelkembe! A lelkemig hatolt az a csillogó, apró, barna, gesztenye szeme, amely egy ölelésre, törődésre vágyott... A lelkembe... Nem tudtam neki nemet mondani, nem tudtam tiszta lelkét nem beengedni abba a világomba, amely a fal mögött volt... Ledőltek a falak, megnyíltak a kapuk... Ez az apró gesztenye szem volt számomra a kulcs, amely elindított azon a bizonyos héten.

Szegény gyermekek táboroztatása! Hoppá! Álljunk meg csak egy percre! „Szegény gyermekek táboroztatása”? A gyerekek szegények? Nem. Ezek a gyerekek nem voltak szegények. Ezek a gyerekek gazdagok! Olyanjuk van, ami már talán bennünk nincs: az önzetlen szeretet

és az elfogadás! Bakay Péter ezeket a lelkiileg gazdag gyerekeket gyűjtötte össze egy hétre. Segítőtársaival: Mártival, Petivel és velem együtt igyekezett mindent megtenni annak érdekében, hogy a gyerekek jól érezzék magukat. A hét végére rá kellett jönnünk arra, hogy a fegyver visszafelé is elsült. A gyerekek is mindent megtettek annak érdekében, hogy mi is élvezzük ezt a tábort. De erről később...

A hangulat – az a jól megszokott, tábori hangulat – már az első napon megvolt. Tudni kell, hogy javarészt sárszentlőrinci és a környékbeli kis települések

gyerekeiből tevődött össze ez a sereg. Harminc hangos száj, harminc nyitott szív. Hogy mire voltak nyitottak? Ennek a tábornak elsődleges célja volt, hogy Isten mentő szeretetét közvetítse, hogy ezeket a gyerme-

keket kimozdítsa az otthoni légkörből, hogy egy kis időre elfeledjék a családi vagy más nehézségeiket, hogy felismerjék azt, hogy nincsenek egyedül, hogy összetartoznak, és van aki pásztorolja őket, van, aki megóvja őket, és segíti, ha bajba vagy nehéz helyzetbe kerülnének.

A hét témái a természeti jelenségek voltak: a szárazságtól kezdve a földrengésen át a szivárványig. Rövid, de lényegre törő áhítatok voltak. És mind-mind Isten mentő szeretetéről szóltak, hogy hogyan védte meg Noét és csa-

ládját, hogy Jézus hogyan csillapította le a vihart. Hogy miért tette és teszi velünk ezt Isten. Már a gyerekek is tudják rá az énekből a választ: „Mert jó az Úr örökké tartó kegyelme, és hűsége megmarad mindörökké.” Luther Márton is azt mondta, hogy aki énekel az kétszer imádkozik. Itt akkor kijelenthetjük, nem volt gond az imádkozással ezen a héten. A gyerekek rajongtak a gitáros aláfestésért, a tapsikolás, dallamos énekekért. És higgyük el, hogy iskolába menet eszükbe jutnak majd a fülbemászó részek, és akár dudorászásba is kezdenek. Mi reméljük, hogy ez a sor fog felidéződni bennük: „Sátán sem állíthat meg. Nem! Világítani fogok...”

Annyi minden történt abban az öt napban. Talán nem is lehet összeszedni, mert mindenki más és más élmény maradt meg. Voltak esték, amikor kimentünk még világosban egy domboldalra, és lefeküdtünk a fűbe. Hallgattuk a kutyák ugatását, a tücskök hegedülését. Beszélgettünk, elkezdett sötétedni, és az égen fényes csillagok kezdtek tündökölni. Augusztus idusát írtuk. Kell ennél több egy csillagbúvárnak? Nem hinném. Percenként hullottak a csillagok, és velük együtt percnként jött az üdvívalgás: – „Nézd! Ott egy!” – „Ó, de szép!” Voltak csoportos ügyességi vetélkedők. Mindenki szemében az a versenyszellem, bizonyítási vágy csillant meg, hogy az ő csapata legyen az első. Számunkra még érdekes volt a „Ki mit tud?” vetélkedő, ahol megmutatkoztak a parkettördögök, leendő megasztárosok

és viccgyártók egyaránt. Tehetségekről beszélünk! Tehetségekről, akik még tizenévesek. Tehetségekről, akik meg vannak bélyegezve. Tehetségekről, akiknek szülei nem tudnák finanszírozni a pályájukat. Akár magyar, akár roma, ha valaki tehetséges, akkor annyi mindent adhat majd egyszer a nemzetünknek, illetve a világnak. Ezeknek a gyerekeknek példakép kell! Talán a hozzájuk legközelebbi sztár Gáspár Laci, akinek mind az élete, mind a tehetsége példamutató. Láttassuk meg velük, fedezzék fel magukban a bennük rejlő kincset, talentumokat. Igen-

is vannak roma egyetemisták, vannak roma orvosok, akik nincsenek megpecsételve azért, mert faluból származnak, vagy mert sötétebb a bőruk színe.

Bízva Istenben elvetettünk ezen a héten harminc magot. Mindegyik mag más-más növény. Egyikből ezer színű virág lesz, a másiból pedig gyümölcsöző fa. És ott, Sárszentlőrincen, egy jó Kertész ápolja ezeket a növényeket. Hittel, szeretettel nevelgeti, és ha kell kigazolja. Öntözi őket igével, és holnapot hirdet. Isten óvja ezeket a magokat, és a kertészeket egyaránt! Isten áldása legyen azokon az embereken is, akik támogatták ezt a tábor, mind anyagilag, mind imával.

Bárcsak ebből az álomból sose ébrednék fel...

„Állatok a Bibliában” – az új évadban is vár a Nyomkereső!

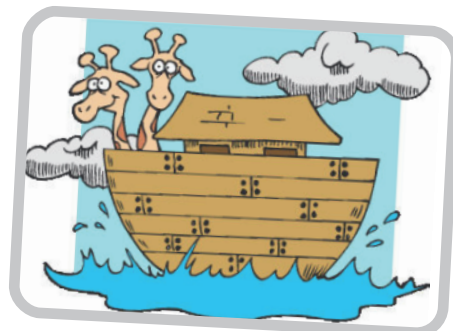
Az állatokat mindenki szereti. A gyerekek különösen is nyitottak az élővilággal kapcsolatos történetekre, játékokra. Ezért is választottuk a Nyomkereső következő, 2009/2010-es évadára az „Állatok a Bibliában” alaptémát. Szeretettel várjuk a 6–12 év közötti fiúkat és lányokat, a tapasztalt nyomkeresősöket és az érdeklődőket egyaránt! Alkalmak minden hónapban egy-egy szombati napon, a már megszokott 10 órai kezdettel. És amit kínálunk: természetesen „állati” jó kalandozást a Biblia világában!

<u>Téma</u>	<u>Igehely</u>	<u>Időpont</u>
Az állatok teremtése	1Móz 1–2	2009. szeptember 26. NYITÓBULI
Noé bárkája	1Móz 6–9	
Bálám szamara	4Móz 22	2009. október 17.
Dániel az oroszlánok között	Dán 6	2009. november 14.
Illés hollói	1Kir 16–17	2009. december 19.
Tékozló fiú	Lk 15	2010. január 16.
Rézkígyó	2Móz 22	2010. február 13.
Jónás a cethal gyomrában	Jón 1–4	2010. március 6.
Bevonulás Jeruzsálembe	Mt 21 és párh.	2010. április 10.
Jézus alámerítése	Mt 3 és párh.	2010. május 8.
Elvesztett juh példázata	Mt 18 és párh.	2010. június 5. ZÁRÓBULI

Rejtvény

Keress ki a Bibliából a megadott igehelyekről hiányzó ötbetűs szavakat. A karikákba kerülő kezdőbetűkből fentről lefelé összeolvasva áll össze a megfejtés: a hitben járó ember egyik fontos vonása.

- 4Móz 24,8 Isten hozta ki Egyiptomból, olyan az ____, mint a bivaly szarva.
- 1Móz 2,20 Így adott az ember ____ minden állatnak...
- Zsolt 104,16-17 Jólaknak az ÚR fái is, a Libánon cédrusai, melyeket ő ültetett, ahol fészket raknak a madarak, és a ciprusfákon ____ lakik.
- Hab 3,19 Az ÚR, az én Uram ad nekem erőt, olyanná teszi lábamat, mint a szarvasokét, és magaslatokon ____ járni engem.
- 2Sám 5,4 Harmincesztendő volt ____, amikor királlyá lett...
- 2Móz 16,13 Így történt, hogy még azon az ____ fűrjek szálltak oda...
- Zsolt 121,3 Nem engedi, hogy ____ megtántorodjak...
- 1Kor 13,8 A szeretet soha el nem ____.
- Jób 29,23 Úgy vártak rám, mint az ____.
- Bír 9,36 Egy ____ vonul le a hegytetőről!

Ten Sing reneszánsz

Az első TS-csoportok a hetvenes évek elején alakultak Norvégiában azzal a céllal, hogy keresztyén és nemkeresztyén fiatalok együtt énekeljenek, táncoljanak, drámázzanak és zenéljenek, egy közösségbe tartozzanak. Azóta a TS Európa szerete elterjedt mozgalommá szélesedett.

Annak idején, 1994-ben a csabai csapat születését egy vidéki TS-csoport helyi koncertje előzte meg. Addig csak halovány sejtésünk lehetett róla, mi is az a „teniszingvagymí”, ám a fogalom jelentése elég hamar kikristályosodott. Ugyanazon a nyáron páran Békéscsabáról is részt vettünk egy országos vezetőképzőn. Az itt töltött négy-öt napnak hála olyan okosan, derűsen és élményekkel telve indulunk haza, hogy alig fértünk fel a vonatra... A szükséges lendületet és tudást megkaptuk, ezekből merítve vetettük bele magunkat a munkába itthon.

A munka szót használom, nem véletlenül. Mint az az érdeklődők számára rövidesen kiderül, a TS mozgalma egy nagyon átgondolt és felépített szervezetre épül, melyben – tisztségtől, feladatvállalástól függően – mindenkinek jelentős felelőssége is van. Minden újabb évadnak, azaz tanévnek az a célja, hogy a csapat egy nagykoncertet hozzon össze zenével, kórusénekekkel,

táncsal, drámával – mindezt alig tíz hónap alatt. Ám az sem kizárt, hogy a csapat nagyobb ünnepekkor – elsősorban Karácsonykor – egy külön erre az alkalomra összeállított műsorral lép színre. A régi Ten Sing is kapott meghívásokat istentiszteletre, általános iskolákba ugyanúgy, mint a város egyes rendezvényeire.

Megbízhatóság, őszinte lelkesedés és szívből jövő vidámság nélkül nehéz haladni. De pont ezek az adottságok azok, amelyek a csoport tagjainak összeforrottságát is kialakítják. Közös igyekezet ugyanazon célért – és nem „csupán” az éves koncertek létrehozása végett. Minden próbával töltött, vagy próbán kívüli idő is különlegessé válik, ha az ember érzi: tartozik valahová. Hasonló a hasonlóhoz húz, tartja a régi mondás, ami ránk is érvényes. Ugyanakkor helye van minden jó értelemben vett különységnek, amely a csapat sokszínűségét adja, és ami ezáltal nélkülözhetetlen. A szilárd alap sok mindent elbír, és ha ez az alap maga az összefogott csapat, akkor tényleg mindent bele! Ami pedig ebből kifejlődhet, azt mindenki a maga bőrére tapasztalhatja meg. Növekedést az öröm, magabiztosság, pontosság, felelősségtudat, fontosságérzés, önkifejezés, a másokkal való együttműködés, az egymás iránti tolerancia, őszinteség és – ha Isten kész a csapatot erre felhasználni – a hit terén.

Bár a csapat elnevezése (a teenager

...folytatás az előző oldalról

singing, azaz tinédzserek éneklése rövidítve) magában hordoz bizonyos korhatárt, számtalanszor bebizonyosodott már, milyen jó összhangot találhat egymással több korcsoport. Bizonyos feladatokat – elsősorban a lelki vezetést, felelős szervezői munkát – igenis az idősebb generáció tagjai tudják érdemben ellátni. Más feladatok esetében azonban sokkal jobban számít a rátermettség, a hozott tudás és az odaadás, mint a kor. Nyilván elsősorban fiatalok mozgalma ez a fiatalokért. Jól kijelölt ösvény a

ferde utak helyett, hovatarozás az ott-hontalanság helyett, egy közös előrehaladás a tengés-lengés helyett, egy program, „ahová anyád is szívesen elenged”...
Újraéled, újjáéled-e mindez Békéscsabán? Igyekezni fogunk. Közben pedig sikeres és vidám alapozást, kedves leendő csapat – Isten áldásával!

Füzesi Judit

Nyomok

Nyomokat keresünk. Nyomokat követünk és nyomokat hagyunk.

Keressük a nyomokat, hogy tájékozódjunk. Ezek lehetnek írások, gesztusok, hangok – végül is bármi, amivel a világban vagy egymás között kiderítjük: mi a helyzet. Sőt, talán azt is, mi várható. Olykor ezek tények, sejtések, következtetések, érzések. Szinte bármi lehet nyom.

A nyomok valahova vezetnek. Egy

összeveszésnek vagy kibékülésnek megvannak a nyomai. Nem csak egymáson, sokkal inkább egymásban. Utólag könnyebb látni a nyomokat, amik idáig vezettek, visszatekintve gyakran értelmet nyernek az addig értelmezhetetlen jelek. Mindennek megvannak az előzményei.

De nyomokat is hagyunk. Egymáson és egymásban. Állítólag az elúszó halak kavarta örvény még sokáig értelmezhető a ragadozóknak, megtudható belőle, ki járt arra. Ahogy a halak, mi sem tudunk nyomtalanok maradni. Minden, amit teszünk vagy nem teszünk, mondunk vagy nem mondunk: nyom, jel, kommunikáció, és nem lehet nem kommunikálni. A csend, a jelek hiánya is beszédes.

Ez a dolgunk, nyomok keresése, követése és hagyása. Nem kis feladat.

-mis

Apróság

Van ám nekünk kenyérsütőnk. Évek óta. Így igen érdekes kenyereket eszünk olykor. Mindig kaland, hogy milyen lesz.

De amiért érdekes, hogy elkopott. A kis lapátjának a kis tengelye elkezdett kijárni, és persze eresztett mellette minden folyadékot. Úgyhogy szép kis tócsa volt a kész kenyér alatt, ami hosszú távon nem volt barátságos. Ráadásul fokozódott, egyre nagyobb lett a tócsa, és egyre kevesebb folyadék maradt a dobozban, tehát a kenyérben.

Orvosolandó a problémát a tengely egy hornyába szépen betettem egy csapokhoz használatos, de szépen illeszkedő gumigyűrűt. Jó is volt, de lényegében egy sütés után elolvadt. Zsebre vágtam hát a kis tengelyt és elindultam tömítést szerezni. Egy csapágy boltban tudtak is segíteni, olyan kis gyűrű nem volt ugyan hőállóban, de rendeltek, és pár napon belül meg is érkezett. Közben megbeszéltük, hogy érdekes ez, véletlenül sincs két egyforma kenyérsü-

tő, hogy ezeket az alkatrészeket csereszabatosan lehessen megoldani.

Az új, hőálló kis gyűrű kiváló lett, de a tengely alján volt egy nagy lapos is. Az már rendesen elégett, szinte egyben volt a fémmel. Eléggé töredezett, kopott volt. Az

lett gyanús, hogy nem a tengelyhez tartozik. Olyan persze a csapágyboltban sincs. Úgyhogy a felújított kis gyűrűvel ment egy darabig, ami csak félmegoldás volt.

No de aztán csak eszembe jutott, hogy van valahol szerviz is, hátha ott tartanak ilyet. Tartottak is, de az már nem negyven forint, mint a kis gyűrű, hanem egy új gép árának tizenegy százaléka. Nem rossz ár egy alig három centiméteres műanyag korongért. Így aztán csak akkor vettem meg, mikor rá is próbáltam. Ez lett végül is a hepiend.

A tanulság meg lehetne az, hogy minden elkopik. És ha egy kis valami elkopik, a nagy egész lesz használhatatlan. És az apróságok értékét az határozza meg, mennyi minden függ tőlük. Ha csak egy olcsó csap vagy ilyesmi, akkor az alkatrész is olcsó. (Kutatásra érdemes lenne, hogy a közel tíz százalékos arány mennyire jellemző.) Ha egy komolyabb szerkentyű alkatrésze a szóban forgó apróság, akkor persze az értéke a komoly szerkentyűvel arányos.

Tudás

Tudni jó dolog. Egyfajta biztonságot jelent, sőt magabiztosságot nyújthat. Nem mindent jobban tudni, az más. De egy stabil tudás valamilyen területen azt jelzi, hogy otthon vagyunk benne, mi irányítjuk a dolgokat.

Lehet ez a vasalás, ahol nem fog ki rajtunk semmilyen műselyem anyag. Vagy favágás, ahol nagy rutinnal húzzuk ki a szálkát az ujjunkból. És vannak a kihívások, ahol tudásunk határait feszegetjük. Ezek a kalandok. És olykor sikerül – olykor nem jön össze.

Amit tudunk, az természetes, azt mindenkinek illene tudni, ami meg több, az természetellenes. Azt a néhány szót, amit angolul értek, és amit tényleg biztossággal használhatok, azt hiszem, mindenki érti. Ha meg ezen túl használ valaki

számomra ismeretlen, vagy nem annyira otthonos szót, az zavar. Vérmérséklet, hangulat és személyes viszonyunk szerint feldühít, idegesít, irigységgel tölt el, megszegyenít, tiszteletet ébreszt. Jó esetben további tanulásra ösztönöz. És még számos egyéb hozzáállás is előfordulhat.

Szerencsére mindenkinek – többé vagy kevésbé – más a tudása, amiben otthon érzi magát. A hasonló érdeklődésűek jól érzik magukat együtt, a különböző területek szakértői meg jól egészítik ki egymást.

Így lesz kerek a világ. Mert a tudásnak valószínűleg ez a feladata, hogy kerekesebb legyen a világ.

-mis

És innen viccek, egyebek...

Békés, téli este a családi fészekben. A fiatalasszony duruzsolva meg-

szólal:

– Ugye, drágám, az én szemem olyan kék, mint az égbolt?

– Aha.

– És ugye az ajkam olyan, mint a frissen nyíló piros rózsza?

– Aha.

– Jaj, úgy szeretem, mikor ilyen költői hasonlatokat mondasz nekem!

Az igazoltató rendőr megállít egy autóst:

– Mi az a sok tőr a kocsijában? – kérdezi tőle.

– Tudja, artista vagyok.

– Nem hiszem. Mutasson valamit! – akadékoskodik a rendőr.

Az artista kiszáll, és elkezd a tőröket a levegőbe dobálni. Pár perc múlva megáll egy másik autó mellett, melyben két barát utazik. Megszólal az egyik:

– De jó, hogy abbahagytam az ivást. Odanézz, mit találtak ki a szonda helyett!

A kis Marikának mondja a szomszédasszony:

– Hallom, Marika, kistestvéred lesz?

Marika boldogan fut haza anyukájához:

– Hol a kistestvérem??? Mire anyukája:

– Itt a hasamban.

Marika búsan megy vissza a szomszédba:

– Nem lesz kistesóm. Az anyu megette...

A háziasszonynál kopognak az ajtón. Jóformán még ki sem nyitja az ajtót, amikor az kivágódik, és beront egy utazó ügynök. Leborít a szoba közepére egy kupac szemetet, homokot.

– Jó napot, asszonyom! Én ezt a kupacot megeszem késsel-villával, ha a legújabb turbó porszívónk nem szívja fel egy negyed perc alatt.

A nő nem szól semmit, elindul a konyha felé.

– Hova megy asszonyom? – kérdezi az ügynök.

– Hozok kést meg villát! Ugyanis még nincs bekötve a villany!!

Az Egyház embereket bíz meg, hogy minél több Bibliát adjanak el. Két hét múlva a gyűlésen beszámolót tartanak. Valaki eladott ötöt, valaki tízet, de a legnagyobb eredményt a dadogós érte el, aki több mint húsz Bibliát adott el. Kérdik, hogyan csinálta?

– A-A-A-Azt mo-mo-mo-mondtam, ha nem ve-ve-ve-veszik meg, fe-fe-fe-felolvasom.

Egy verőfényes, nyári nap így kezdte a pap a misét:

– Testvéreim. Háromféle beszéd van a kezemben.

Az első nagyon sokat ér, és öt percig tart. A második nem olyan értékes, és tizenöt percig, míg a harmadik kevés értéket hordoz és egy óra hosszáig tart. Most körbehordozzuk a perselyt, majd választunk a három közül egyet.

Arisztid és Tasziló a Lánchíd korlátjáról bámulják a hömpölygő vizet. Egyszer csak beleesik Tasziló szemüvege a vízbe.

– Arisztid! Beleesett a szemüvegem a Tiszába.

– Tasziló, ez nem a Tisza, hanem a Duna!

– Látod Arisztid, milyen rosszul látok szemüveg nélkül.

Két Jehova Tanúja áll a hegyi út szélén, kezükben egy hatalmas transzparens: „Közel a vég! Fordulj meg, mielőtt még nem késő!”

Arra megy egy autós, lehúzza az ablakot és kiüvölt:

– Buta szentfazekak, máshol térítsetek! Majd gázt ad. Kicsivel később nagy fékcsikorgás, majd hatalmas csattanás hallatszik. Az egyik Jehova Tanúja odafordul a társához:

– Mondd, testvérem, a „Sziklaomlás az úton” tábla nem lenne célravezetőbb?

3			2			6	9	
8			3	6		4		7
								3
	1		7			8	4	
	7	8		2		3	1	
	3	6			4		7	
1								
7		4		3	9			5
	6	2			8			4

Nytított ház

**A hely adott.
Mi kell még?!
Az is van!**

hangulat
mini biliárd
fiatalok
társasjáték
internet
pingpong
tea
gitár

Hétfőn és szerdán 14.30-18.00
Békéscsaba, Kinizsi u. 11. az udvarban
<http://www.kie.hu/bekescsaba>

Repülőgépre vastag Bibliával száll fel egy nő. Amikor leül, a mellette ülő férfi észreveszi a vastos könyvet, és egyből elkezd kritizálni:

- Maga tényleg elhiszi azt a sok blőd dolgot, ami ebben le van írva? – kérdezi gúnyosan.
- Természetesen – feleli a nő.
- És mit szól például ahhoz a fickóhoz, akit lenyelt a bálna?
- Jónás? Persze, hogy igaz, hiszen benne van az Írásban! – mondja kicsit mérgesen a nő.
- És azt Ön szerint hogyan csinálta, hogy bár lenyelte a cet, de mégis élve jött ki a gyomrából?
- Azt nem tudom, de majd megkérdem tőle a Mennyországban!
- És mi van akkor, ha Jónás a Pokolra került? – kekeckedik a férfi.
- Akkor majd megkérdi Ön! - vág vissza a nő.

A püspök a székesegyházában bérmál. Mielőtt elkezdené a misét, észreveszi, hogy rossz a mikrofon.
– Baj van a mikrofonnal! – mondja. A hívek, akik nem hallották a püspök szavait, azt hitték, hogy a misét kezdte el. Így válaszoltak a köszöntésre:
– És a te lelkeddel!

– Hogy jön le az elefánt a fáról?
– ???
– Ráül egy levélre és megvárja az őszet.

Liszthiány idején a pap, hogy bebizonyítsa Isten csodatevő képességét, így szól a kántorhoz:
– Itt van egy zsák liszt. Amikor azt prédikálom, hogy „Adj Uram lisztet!”, ebből hintsen le a hívek közé. A prédikálás alatt mondja a pap: „Adj Uram lisztet!” A kántor úgy is tesz, ahogy a pap kérte. Még kétszer mondja a pap: „Adj Uram lisztet!” Amikor negyedszer is mondja, a kántor lekiált:
– A zsákot ledobjam-e tisztelendő úr?

Impresszum:

Kiadja a Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület;
Főszerkesztő: Szikora István Felelős szerkesztő: Szikora Mihály
Szerkesztők: Balogh Sándor, Bonnyai Anna, Bonnyai Eszter, Bonnyai Sándor, Füzesi Judit, Füzesi Kornél, Habovszki Rita, Kovács Dávid, Rébéli-Szabó Tamás, Szikora Mihályné
Honlap: www.kie.hu/bekescsaba
Címünk: 5600 Békéscsaba, Kinizsi u. 11.
A kiadvány a Szociális és Munkaügyi Minisztérium támogatásával valósult meg.

